

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupená Mgr. Janem Bučkem, advokátem se sídlem V. Nezvala 604, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 4. 2011, sp. zn. MUFO_S 1632/2011, zn. MUFO 8995/2011 a sp. zn. MUFO_S 1632/2011, zn. 8996/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2022, č. j. 22 A 33/2021 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Žalovaný dne 29. 4. 2011 vydal souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru, stavby „sjezd z pozemku parc. č. XA na pozemek parc. č. XB přes pozemek parc. č. XC“ v k. ú. N. V. u F. nad O.. Dále žalovaný vydal téhož dne územní souhlas se záměrem provést stavbu „přípojka vody pro RD, zpevněné plochy a oplocení“ na pozemku parc. č. XB a XC v k. ú. N. V. u F. nad O..

[2] Součástí spisové dokumentace k žádosti o vydání územního souhlasu byly výpisy z katastru nemovitostí pro pozemky parc. č. XC a XB v k. ú. N. V. u F. nad O., ze kterých vyplynulo, že ke dni vydání souhlasů nebylo ve vztahu k pozemku parc. č. XC evidováno žádné omezení vlastnického práva a ve vztahu k pozemku parc. č. XB ve vlastnictví stavebníků bylo evidováno věcného břemeno cesty pěší, vozové a hnaní dobytka ve prospěch tohoto pozemku, přičemž povinnost z tohoto věcného břemene byla evidována ve vztahu k pozemku parc. č. XD v uvedeném katastrálním území.

[3] Proti těmto dvěma rozhodnutím žalobkyně podala žalobu. V ní uvedla, že jí žalovaný dne 15. 4. 2021 předal kopie souhlasů, o které požádala, neboť se považuje za osobu dotčenou těmito souhlasmi z titulu věcného břemene a tomu odpovídajícího práva cesty pěší, vozové a hnaní dobytka, založeného odstupní smlouvou ze dne 4. 2. 1952, k čemuž žalovaný dosud nepřihlédl, a podněty a žádosti žalobkyně vyřizoval pouze sděleními.

[4] Žalovaný souhlas vydal bez zmínky o oznámení veřejnou vyhláškou návrhu výroku územního rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2011, zn. MUFO 4552/2011 o umístění stavby „rodinný dům s garáží, se stavebními objekty: zastřešené stání, zpevněné plochy, žumpa, napojení žumpy na RD, vsakovací jímka, napojení na jímky, přípojka vody, oplocení a sjezd, jako soubor staveb“ na pozemcích parc. č. XC, XB a XA, vše v k. ú. N. V. u F. nad O.. Ten dle žalobkyně navíc nenabyl právní moci z důvodu připomínek, které k němu dne 31. 3. 2011 podala. Oba souhlas vydal na základě žádostí stavebníků ze dne 22. 4. 2011, podaných v době odvolacího řízení vedeného u Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě, o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí KÚ pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek – Místek, ve věci návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu. Stavebníci tedy nejednali v dobré víře, když žádost dne 22. 4. 2011 podali, aniž si vyžádali její souhlas.

[5] Důvod pro vyžádání souhlasu žalobkyně k vydání souhlasů spatřuje žalobkyně v tom, že pozemky parc. č. XC a XB v k. ú. N. V. u F. nad O. jsou dotčeny věcným břemenem a jemu odpovídajícím právem cesty pěší, vozové a hnaní dobytka, založeného odstupní smlouvou ze dne 4. 2. 1952. Souhlas žalobkyně nevyžadoval ani žalovaný, i přes upozornění na probíhající řízení o opravě chyby v katastrálním operátu či s ohledem na připomínky vznesené žalobkyní dne 31. 3. 2011. Žalobkyni tak odepřel možnost chránit její majetková práva. Vydané souhlas jsou tedy nezákonné.

[6] Krajský soud žalobu zamítl. V rozsudku zejména zdůraznil, že neexistence „zmínky“ o předchozím řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí ke shora vymezenému souboru staveb nemůže mít žádný vliv na zákonnost žalovaným vydaných souhlasů; žádosti o vydání přezkoumávaných souhlasů byly posuzovány zcela samostatně, nezávisle na uvedeném řízení.

[7] Dle výpisu z katastru nemovitostí ke dni podání žádosti nebylo k pozemku parc. č. XC evidováno žádné omezení vlastnického práva a k pozemku parc. č. XB ve vlastnictví stavebníků toliko věcné břemeno ve prospěch tohoto pozemku.

pokračování

[8] Ve vztahu ke stavbě sjezdu z pozemku par. č. XA na pozemek parc. č. XB bylo dostatečné toliko ohlášení dle § 104 odst. 2 písm. o) stavebního zákona. Zákon, v tehdy účinném znění, souhlas osob, kterým svědčí věcné právo k sousedním pozemkům, nevyžadoval.

[9] Stavebníci i žalovaný správně vycházeli z důvěry v zápis v katastru nemovitostí, neboť v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, ať už podle zákona č. 344/1992 Sb., katastrálního zákona, či právní úpravy pozdější, tedy podle zákona č. 256/2013 Sb., katastrálního zákona, může katastrální úřad činit pouze základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012 - 65, č. 2969/2014 Sb. NSS).

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[10] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[11] Krajský soud v bodě [8] svého rozsudku uvedl, že z obsahu spisového materiálu nelze ověřit, jakým způsobem bylo naloženo se žádostí o vydání územního rozhodnutí na uvedenou stavbu, či zda stěžovatelka skutečně podala připomínky k návrhu výroku územního rozhodnutí. Za těchto okolností nebyl soud oprávněn rozhodnout bez nařízení jednání s tím, že žádosti o vydání přezkoumávaných souhlasů byly posuzovány zcela samostatně, neboť mu k náležitému posouzení skutkového stavu nepostačily skutečnosti obsažené ve spise.

[12] V bodě [15] rozsudku krajský soud konstatoval, že žalovaný a stavebníci správně vycházeli z důvěry v zápis v katastru nemovitostí. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 6 As 23/2019 - 21, však „za dané situace správní orgány nemohly jen vycházet z obsahu katastru nemovitostí (zvláště když měly doloženo, že určité soukromoprávní řízení týkající se ‚majetkové situace‘ probíhá), neboť v takovém případě dochází k popření výše citovaných ustanovení stavebního zákona stran posuzování občanskoprávních námitek (typicky námitky existence či rozsahu vlastnického práva nebo jiného věcného práva k věci cizí), které v žádném z citovaných ustanovení nehovoří o tom, že je nutné vycházet pouze a jen z obsahu katastru nemovitostí.“

[13] Stěžovatelka navrhuje zrušit rozsudek krajského soudu a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[14] Žalovaný se k věci nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[15] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda v daném případě došlo ke splnění podmínek řízení o kasační stížnosti. Ověřil, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.). V kasační stížnosti, kterou podala včas (§ 106

odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje přípustný důvod a v řízení je řádně zastoupena advokátkou (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto posoudil kasační stížnost v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody.

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] První z kasačních okruhů, námitka směřující proti zjištěnému skutkovému stavu, se poněkud míjí se závěry krajského soudu. Ten sice na jednu stranu uvedl, že ze spisu není jasné, jak bylo naloženo s žádostí o vydání územního rozhodnutí, či zda stěžovatelka podala včas připomínky k návrhu výroku územního rozhodnutí, na druhou stranu však soud označil tyto otázky za nerelevantní, neboť výsledek řízení o územním rozhodnutí nemůže mít vliv na zákonnost nyní posuzovaných řízení. To ovšem stěžovatelka v kasační stížnosti nezpochybňuje. Namítá, stran těchto otázek, toliko nedostatečnost zjištění skutkového stavu, který krajský soud neposuzoval, neboť dospěl k závěru, že výsledky tohoto přezkumu nejsou pro zákonnost věci rozhodné.

[18] Stěžovatelka posléze napadá sdělení soudu (nad rámec posuzované věci) k otázce důvěry v zápis v katastru nemovitostí. Krajský soud však za podstatné pro otázku účastenství stěžovatelky v řízení vzal skutečnost, že stavební zákon (ve znění účinném v relevantním období) v § 104 an. nepočítal s povinností vyžádat si souhlas i od osob, kterým svědčí případné věcné právo k dotčeným pozemkům. Dále pak poukázal na to, že u územního souhlasu nesvědčilo věcné právo k pozemku ve vlastnictví stavebníků stěžovatelce. Případné pochybení soudu v posouzení důvěry v zápis v katastr proto nemá vliv na zákonnost rozsudku krajského soudu, jehož stěžejní závěry nebyly v kasační stížnosti zpochybněny a jsou samonosné (obstojí i v případě zpochybnění otázky důvěry v zápis v katastru nemovitostí). Stěžovatelka ony stěžejní závěry soudu kasační stížností nenapadla, proto je, co do jejich správnosti, nemohl Nejvyšší správní soud v projednávané věci posoudit (nejde o otázky posuzované z moci úřední).

[19] Nad rámec věci soud uvádí, že pro účastenství v řízení nepostačí pouhá proklamace o vlastnickém či jiném věcném právu k sousednímu pozemku, ale je nutné prokázat i přímé dotčení na těchto absolutních právech.

[20] S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost stěžovatelky.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla. Nejvyšší správní soud nezjistil ani žádný důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl tedy kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[22] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2023

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu